

SOCIJALNI RADNIK U TIMU ZA LIJEČENJE OSOBA S DEMENCIJOM

Đaković Prištof Sanja, Grbeš Marica

Klinika za psihijatriju Vrapče, Zagreb, Hrvatska

Klinika za psihijatriju Vrapče
University Psychiatric Hospital Vrapče

PRIKAZ SLUČAJA:

Gospodin V. A., razveden, otac 4 djece, profesor u mirovini, beskućnik, u dobi od 85 godina primljen je u Kliniku za psihijatriju Vrapče nakon intervencije djelatnika Hitne medicinske pomoći. Prilikom prijema bio je u oskudnom verbalnom kontaktu, davao je štire i neadekvatne podatke. Kod sebe je imao samo nevažeću osobnu iskaznicu i sestrin broj telefona.

Rođen je u Zagrebu. Majka je umrla kada je imao 13 godina, a otac zbog svoje bolesti nije mogao brinuti o njemu i dvije godine starijoj sestri pa je kao srednjoš-

kolac i učenik muške gimnazije u Zagrebu bio smješten po đačkim domovima u Zagrebu. Iza sebe ima jedan brak iz kojeg ima kćer s kojom ne kontaktira a iz dvije izvanbračne zajednice ima trojicu sinova.

Na adresi prebivališta je stara, ruševna kuća koja nema osnovne uvjete za stanovanje, struju niti vodu. Zadnjih nekoliko godina boravi u parkovima i napuštenim kućama. Izbjegavao je suradnju s CZSS i nije želio pomoć institucija.

ZAKLJUČAK:

Socijalni radnik u bolnici član je tima koji skrbi o osobama s demencijom i dobro je upoznat s bitnim faktorima u radu s korisnicima oboljelim od kroničnih bolesti. Savjetodavni rad socijalnog radnika rezultirao je prihvaćanjem činjenice da otac boluje od demencije te ga je mlađi sin, s kojim nije bio u kontaktu 15 godina, primio u svoj dom uz organiziranu pomoć u kući iz Doma za starije osobe „Sv. Josip“, što podrazumjeva dostavu gotovih obroka u kuću i pomoć gerontodomačice. Da bi lakše prihvatio izmijenjena ponašanja, sinu je stručno osoblje bolnice pružilo objašnjenja određenih ponašanja koja se javljaju u demenciji te ga se informiralo o promjenama uzrokovanim demencijom.